

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 grudnia 1956 r.

Nr 59

TREŚĆ:
Poz.

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 278 — z dnia 1 grudnia 1956 r. w sprawie zasad i trybu przywracania praw emerytalnych utraconych na podstawie przepisów o weryfikacji lub rehabilitacji 489
- 279 — z dnia 1 grudnia 1956 r. w sprawie świadczeń rentowych dla osób niesłusznie pozbawionych wolności 490

ROZPORZĄDZENIA:

- 280 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty 491
- 281 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 listopada 1956 r. w sprawie przyznawania dodatków do rent dla rencistów nie pracujących i nie posiadających poza rentą dochodu z innych źródeł 493
- 282 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 listopada 1956 r. w sprawie podziału renty rodzinnej między uprawnionych członków rodziny 493
- 283 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 listopada 1956 r. w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla tych osób, jeśli uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności 494
- 284 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 listopada 1956 r. w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, udzielania świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia za granicą oraz zbiegu świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia w Polsce z prawem do świadczeń z instytucji zagranicznych 494
- 285 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów właściwych do ustalania prawa i wypłacania świadczeń w związku z zatrudnieniem za granicą 496

OBWIESZCZENIA:

- 286 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin 496
- 287 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zaopatrzeniu ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski 503

278

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1956 r.

w sprawie zasad i trybu przywracania praw emerytalnych utraconych na podstawie przepisów o weryfikacji lub rehabilitacji.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 1956 r. o zmianie przepisów dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przywrócenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego dotyczy osób, które na podstawie decyzji bądź z mocy samego prawa utraciły w całości lub w części uprawnienia do zaopatrzenia emerytalnego w myśl przepisów:

- 1) art. 13 — 23 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 42, poz. 304, z 1954 r. Nr 12, poz. 41);
- 2) § 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1946 r. Nr 38, poz. 231, z 1947 r. Nr 42, poz. 209, z 1949 r. Nr 61, poz. 477 i z 1953 r. Nr 11, poz. 41);
- 3) dekretu z dnia 22 października 1947 r. o dopuszczalności rehabilitacji osób, które były zatrudnione w policji państwowej (tzw. granatowej) i straży więziennej w czasie okupacji niemieckiej (Dz. U. Nr 65, poz. 385).

§ 2. 1. Przywrócenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego następuje na wniosek zainteresowanych osób, zgłoszony w terminie do dnia 31 grudnia 1957 r.

2. Wnioski należy zgłaszać do prezydium właściwej dla miejsca zamieszkania wnioskodawcy wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), a jeżeli chodzi o osoby objęte kolejowym systemem emerytalnym — do dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

§ 3. Jeżeli wniosek o przywrócenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego zostanie zgłoszony:

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — przywrócone zaopatrzenie wypłaca się od dnia 1 lipca 1956 r.,
- 2) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — przywrócone zaopatrzenie wypłaca się za 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia.

§ 4. Uprawnienia emerytalne osób, którym przywraca się prawo do zaopatrzenia, ocenia się według przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, które obowiązywały w czasie utraty przez te osoby prawa do zaopatrzenia, z uwzględnieniem póź-

niejszych zmian i uzupełnień, wprowadzonych do tych przepisów.

§ 5. 1. Na zasadach i w trybie niniejszego rozporządzenia odzyskują prawo do zaopatrzenia emerytalnego również osoby, które na skutek częściowego pozbawienia ich praw emerytalnych w wyniku weryfikacji utraciły następnie prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów:

- 1) art. 81 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200);
- 2) art. 46 ust. 3 dekretu z dnia 18 września 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admirałów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 41, poz. 181);
- 3) art. 38 ust. 3 dekretu z dnia 27 lipca 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184);
- 4) art. 38 ust. 3 dekretu z dnia 9 listopada 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 273).

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, odzyskują prawo do zaopatrzenia emerytalnego, jeżeli odpowiadają warunkom przewidzianym w przepisach powołanych w ust. 1 pkt 1 — 4, dotyczących tych osób.

§ 6. Na zasadach i w trybie niniejszego rozporządzenia podlegają rewizji decyzje w sprawie rent, w których nie uwzględniono okresów służby lub pracy, podlegających weryfikacji lub rehabilitacji.

§ 7. Zasiłki przyznane na podstawie art. 22 ustawy powołanej w § 1 pkt 1 wypłaca się nadal. W razie przywrócenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie niniejszego rozporządzenia wstrzymuje się wypłatę zasiłku, a kwoty wypłacone tytułem zasiłku od dnia przywrócenia prawa do zaopatrzenia potrąca się z kwot należnych z tytułu zaopatrzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1956 r.

w sprawie świadczeń rentowych dla osób niesłusznie pozbawionych wolności.

Na podstawie art. 100 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom, które po Wyzwoleniu zostały niesłusznie pozbawione wolności, przysługują w zakresie rent (zaopatrzeń) uprawnienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Osobom, które przed niesłusznym pozbawieniem ich wolności były pracownikami, uznaje się okresy niesłusznego pozbawienia wolności za okresy zatrudnienia (art. 7 ust. 1 dekretu).

2. Osobom, które przed niesłusznym pozbawieniem ich wolności nie były pracownikami i nie ukończyły 24 lat życia, uznaje się okresy niesłusznego pozbawienia wolności za okresy zatrudnienia (art. 7 ust. 1 dekretu), jeżeli w ciągu roku po odzyskaniu wolności podjęły zatrudnienie, a zatrudnienie to trwało co najmniej przez okres 6 miesięcy.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mają prawo do renty inwalidzkiej bez względu na okres zatrudnienia, jeżeli stały się inwalidami w czasie niesłusznego pozbawienia ich wolności lub w ciągu 6 miesięcy po odzyskaniu wolności, a inwalidztwo ich pozostaje w związku z niesłusznym pozbawieniem wolności.

§ 3. Za okresy niesłusznego pozbawienia wolności w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się w szczególności okresy:

- 1) tymczasowego aresztowania, jeżeli nie nastąpiło skazanie, a oskarżony został uniewinniony lub postępowanie zostało umorzono z innej przyczyny aniżeli amnestia,
- 2) tymczasowego aresztowania, przekraczającego orzeczoną karę pozbawienia wolności
- 3) odbywania kary pozbawienia wolności, jeżeli na skutek wznowienia postępowania lub rewizji nadzwyczajnej za-

padł wyrok uniewinniający lub postępowanie umorzono z powodu okoliczności wyłączającej ściganie, pominiętej w pierwotnym postępowaniu,

4) odbywania kary pozbawienia wolności, przekraczającej karę pozbawienia wolności orzeczoną w wyniku wznowienia postępowania lub rewizji nadzwyczajnej.

§ 4. Przy ocenie prawa do renty rodzinnej po osobach, o których mowa w § 2, zmarłych w czasie niesłusznego pozbawienia ich wolności, warunek zatrudnienia uważa się zawsze za spełniony.

§ 5. Podstawę wymiaru renty w przypadkach przewidzianych niniejszym rozporządzeniem ustala się w myśl ogólnie obowiązujących przepisów (art. 1 dekretu), z tym że na wniosek zainteresowanego może być również przyjęty zarobek osiągnięty w czasie niesłusznego pozbawienia wolności.

§ 6. 1. Rencistom niesłusznie pozbawionym wolności wypłaca się renty (zaopatrzenia) za cały czas pozbawienia wolności. Jeżeli jednak w myśl przepisów obowiązujących dla danej renty (zaopatrzenia) prawo do renty (zaopatrzenia) ustało wcześniej, rentę (zaopatrzenie) wypłaca się do daty ustania prawa do renty (zaopatrzenia).

2. Jeżeli w czasie niesłusznego pozbawienia wolności renta (zaopatrzenie) była wypłacana w części, członkom rodziny wypłaca się w myśl ust. 1 pozostałą różnicę.

§ 7. W razie śmierci pracownika (rencisty) w czasie niesłusznego pozbawienia go wolności przyjmuje się, że pozostali członkowie rodziny byli na jego utrzymaniu, jeżeli w rozumieniu art. 45 dekretu byli na utrzymaniu pracownika przed niesłusznym pozbawieniem go wolności.

§ 8. 1. Niesłuszne pozbawienie wolności należy udowodnić dokumentami wydanymi przez władze prokuratorskie lub sądowe.